

Primele lucruri

Pastor Paul Hamilton

Biserica Baptistă Biblică

Str. Olimpică 12

Chișinău, Moldova 2019

Tel. 022-286-173; 069-922-700; 079-609-850

www.biblebaptistchurchmoldova.com

Conținut

Trei exemple de urmat.....	3
A fi Preocupat de Lucrurile lui Dumnezeu	17
Lucrare Interioară	29
Prima Poruncă.....	44
Relația noastră cu alți oameni	60

Trei exemple de urmat

Luca 9:57-62

Într-una din cărțile lui Campbell Morgan, el vorbește despre cum a auzit-o pe Margaret Bottome, fondatorul "Fetele Împăratului în America" vorbind la Conferința de Nord D.L. Moody. Morgan a fost mișcat de povestea împărtășită de ea cu mulțimea. Povestea arăta experiența în timp ce ea călătorea în Estul îndepărtat. Grupul cu care călătorea avea nevoie de un ghid. Unul din primele lucruri pe care ghidul le-a cerut grupului a fost: "sunteți destul de amabili să îmi dați mie totul? Eu voi avea grijă de totul." Grupul a înmănat toate bagajele ghidului dar, unele dintre doamne și-au păstrat bagajele de mână. Ghidul le-a spus: "trebuie să îmi dați totul." Doamnele bineînțelese, au protestat dar ghidul le-a spus că vor fi mai în siguranță cu el și vor fi mai în siguranță fără bagaje.

Puțin mai târziu ele așteptau trenul în stație. Trenul a sosit, grupul s-a urcat ocupându-și locurile. Ghidul s-a urcat în tren și a spus grupului: "sunteți amabili să vă dați jos din tren?" Toți au coborât din tren întrebând de ce au trebuit să coboare. El a răspuns: "Acesta este trenul greșit. Sunteți amabili să nu mergeți înaintea mea, ci după mine?"

Așa cum și-au continuat călătoria au început să se întrebe de proviziile și cazarea lor la destinația ajunsă. Ei s-au întâlnit cu cineva care tocmai se întorcea de la locul

în care se îndreptau precizând că acolo nu exista cazare. Ei au întrebat ghidul despre această problemă, dar el era ciudat de tăcut. Când au ajuns totul era pregătit, camerele erau pregătite. Ghidul le-a spus " poate veți avea încredere în mine că din timp vă pregătesc cele necesare"

Apoi ghidul le-a reamintit că el era ghidul lor și fiind ghid al lor le cerea trei lucruri: "Dați-mi totul. Urmați-mă, dar nu mergeți înaintea mea. Încredeți-vă în mine cu lucrurile ascunse din viitor."

Cu excepția salvării mele, cea mai grozavă zi din viața mea a fost atunci când am realizat că Domnul Isus voia să fie ghidul vieții mele și că existau trei lucruri pe care și le dorea de la mine.

1. Primul lucru, El voia ca eu să îi dau Lui totul.
2. Al doilea, El voia ca eu să Îl urmez.
3. Ultimul, El voia să îmi pun viitorul în mâinile Lui.

În Luca 9:57-62 găsim ce spune Domnul Isus: "Dă-mi totul, urmează-mă și încrede-te în mine cu viitorul tău." În aceste versete găsim trei indivizi și răspunsul lor la ceea ce Isus le-a cerut. Doresc ca noi să ne uităm la aceste exemple. Lecția pe care noi trebuie s-o învățăm astăzi este că ar trebui să facem mai întâi primul lucru ce trebuie făcut. Observați:

1. DORINȚA DE a-L URMA PE ISUS - LUCA 9:57

În versetul 57 vedem primul exemplu:

"Și s-a întâmplat că, pe când se duceau ei pe cale, cineva i-a spus: Doamne, te voi urma oriunde mergi."

Isus și discipolii săi mergeau în timp ce un om s-a apropiat și a spus: "te voi urma."

Isus deseori a folosit această chemare "urmează-mă" și fără îndoială acest om l-a auzit pe Isus spunând aceste cuvinte. Într-o manieră remarcabilă și inspirată omul îi spune lui Isus "Eu vreau să te urmez."

Observăm în acest om o dorință de a-L urma pe Isus. **Lasă-mă să-ți pun câteva întrebări.**

Mai întâi, ai tu o dorință de a-L urma pe Isus? A fost vreodată un timp în viața ta când i-ai zis lui Isus "vreau să te urmez"?

În al doilea rând, dacă răspunzi "da", chiar vorbești serios? Pun această întrebare datorită a ceea ce înseamnă să îl urmezi pe Isus. **Să-l urmezi pe Isus înseamnă:**

A. Să-l urmezi pe Isus oriunde

1. Omul i-a spus lui Isus: "te voi urma oriunde mergi." Mă gândesc la Rut când i-a spus lui Naomi: "...oriunde mergi, voi merge și eu; și unde găzduiești tu, voi găzdui și eu; poporul tău va fi poporul meu, și Dumnezeul tău, Dumnezeul meu." (**Rut 1:16**).

- **2 Samuel 15:21**
- **Ioan 13:37**

2. Acest om spunea: "oriunde mergi voi merge și eu, voi găzdui unde gazduiești tu, poporul tău va fi poporul meu și Dumnezeuul tău va fi Dumnezeuul meu."

Dorința acestui om era să Îl urmeze pe Isus și să Îl urmeze oriunde voia ca el să meargă.

- **Un credincios nu poate spune Domnului vreau să te urmez, până ce el sau ea nu este gata să spună " te voi urma oriunde."**

- Cineva a scris un poem care îi descrie pe mulți credincioși:

Voi merge oriunde vrei să merg, dragă Doamne,
Serviciul real este ceea ce doresc

Voi vorbi ceea ce Tu vrei să vorbesc dragă
Doamne, Dar te rog nu-mi cere să cânt în cor.

Voi spune ceea ce tu vrei să spun, dragă Doamne,
Îmi place să văd cum lucrurile se întâmplă, Dar nu-mi cere
să predau la băieți și fete, dragă Doamne, Prefer mai bine
să stau în banca mea.

Voi face ceea ce vrei tu să fac dragă Doamne, Eu
tânjesc ca împărăția Ta să abunde. Îți voi da bănuții mei,
dragă Doamne, dar nu-mi cere să dau zeciuală.

A-L urma pe Isus înseamnă să nu pui restricții în umblarea ta, ci înseamnă să-L urmezi oriunde. Dar de asemenea înseamnă:

B. Să-L urmezi pe Isus orice ar fi. Luca 9:58

Observați cum Isus răspunde acestui om în versetul 58:

"Vulpile au vizuini și păsările cerului au cuiburi; dar Fiul omului nu are unde să își culce capul."

La prima vedere pare că Isus toarnă apă rece pe ucenicul lui entuziast. Dar ceea ce Isus voia să facă era să îi reamintească acestui bărbat de costul urmării Lui. El a spus "vulpile au vizuini și păsările au cuiburile lor, dar eu nici măcar nu am un loc pe care să îl numesc casă în această lume."

Isus îi spunea omului că a-L servi pe Dumnezeu nu este întotdeauna fără sacrificiu.

Pentru unii, a-L urma pe Isus nu este fără sacrificiu și fără costuri. Dacă îmi permiteți să fiu personal, atunci când i-am spus lui Isus că îl voi urma, a însemnat că a trebuit să îmi părăsesc familia, prietenii și locul care a fost casa mea de-a lungul întregii mele vieți, să merg la Colegiul Biblic, să păstoresc biserici care erau la sute de mile departare de familia mea și de casa mea. A însemnat că nu vom avea privilegiul de a locui la un bloc distanță sau dincolo de oraș, aproape de familiile noastre și că îi

vom vedea doar în ocazii limitate. Copiii noștri nu aveau privilegiul de aș vedea bunicii în fiecare zi, uneori doar de două sau de trei ori în câțiva ani.

A-L urma pe sus nu înseamnă întotdeauna aceleași sacrificii și costuri pentru fiecare, dar să spui cu adevărat că Îl vei urma pe Isus înseamnă că Îl vei urma oriunde și orice ar fi. Înseamnă că tu vei merge oriunde El va vrea să te ducă și că vei face orice El ar vrea ca tu să faci. Înseamnă că nu există nici o restricție în a-L urma.

După ce m-am predat lui Dumnezeu să predic, am început să mă rog cu privire la ceea ce Dumnezeu ar vrea să fac. Eu știam că Dumnezeu m-a chemat să predic dar nu eram sigur cum voia Dumnezeu să mă folosească. Dorința mea era ca într-o zi să fiu pastor. Speram ca Dumnezeu să mă lase să fac acest lucru. Eu am fost salvat într-o biserică centrată pe misiune și misionarii erau adesea invitați la servicii. Îmi era frică că El dorea să fiu un misionar, în loc ca Dumnezeu să mă lase să fiu evanghelist. Pentru câțiva ani, m-am luptat cu aceasta în inima mea.

Apoi în 1992 la o întâlnire de seară de trezire, Dumnezeu chiar mi-a frânt inima și am îngenunchiat la altar și i-am spus lui Dumnezeu că voi fi misionar. Apoi, într-un mod ciudat, după ce m-am ridicat de pe genunchi, știam că voia lui Dumnezeu pentru mine era să fiu pastor. Cu toată sinceritatea, eu am fost mai confuz ca niciodată. Am sunat pastorul și am vorbit cu el despre această problemă și nu voi uita niciodată ceea ce el mi-a zis: " tot

cea ce vrea Dumnezeu pentru tine este să ajungi în locul în care vei fi gata să faci ceea ce El ar vrea."

Când acest om vorbea cu Isus, el spunea: "Voi merge oriunde și voi face orice." Aceasta înseamnă cu adevărat să dorești a-L urma pe Isus.

1. Dorința de a-L urma pe Isus!

2. Întârzierea de a-L urma pe Isus - Luca 9:59

În versetul 59 observați al doilea exemplu care ne este dat:

"Dar el a spus altuia: Urmează-mă. Iar el a spus: Doamne, permite-mi întâi să mă duc să-L înmormântez pe tatăl meu" .

Primul om nu a pus nici o restricție în a-L urma pe Isus, dar cu al doilea om este diferit. El voia să facă ceva mai întâi, înainte de a-L urma pe Isus. **Observați-l pe acest om.**

A. Chemarea personală pe care a dat-o Isus

Isus a spus acelui om "urmează-mă". Acest om a primit de la Isus o chemare personală de a-L urma. Credincioși fiind, fiecare dintre noi a primit de la Isus o chemare personală de a-L urma. Poate spui : "Nu am auzit chemarea". Biblia îți dă chemarea. Prin cuvântul lui Dumnezeu, Isus spune fiecărui credincios: "urmează-mă"

Să nu crezi că planul lui Dumnezeu include numai pe slujitorii, liderii creștini, misionarii, învățătorii de școală duminicală sau lucrătorii laici. Adevărul este că Dumnezeu îi cheamă pe toți!

În acest loc, astăzi Dumnezeu spune fiecăruia dintre voi: "urmează-mă". De asemenea observați:

B. Isus caută o dedicare promptă Luca 9:60

Observați în versetul 60 ce i-a răspuns Isus acestui om:

"Iar Isus i-a spus: Lasă morții să își înmormânteze morții; iar tu du-te și predică împărăția lui Dumnezeu."

La început Isus pare că a turnat apă rece pe dorința primului om, iar când vorbim de cel de-al doilea om, Isus pare că a fost cu o inimă rece față de el.

Omul a spus "Lasă-mă mai întâi să îmi îngrop tatăl" și pare ca și cum Isus a spus "Lasă pe altcineva să-ți îngroape tatăl. Tu du-te și predică."

Cineva ar părea că spune " cât de rece poți fi? Omul fără îndoială este rănit pentru că tatăl lui a murit și Isus îi spune să nu se îngrijoreze de funeraliile tatălui și să găsească pe altcineva să îl îngroape. Aceasta pare a fi rece, insensibil și fără empatie."

Când înțelegi obiceiul din vremea aceea realizezi că omul de fapt nu spunea că tatăl lui era mort și avea

nevoie să fie îngropat. În schimb el oferea o scuză de a nu-L urma pe Isus în acel moment. Ceea ce spunea el de fapt era că dorea să se ducă acasă și după ce tatăl lui va fi murit, Îl va urma pe Isus.

Din nou acest al doilea om nu spunea că tatăl lui este mort. Ceea ce el spunea era că nu dorea să Îl urmeze pe Isus la momentul respectiv, ci că Îl va urma mai târziu. El spunea "Isus te voi urma dar nu chiar acum." Ceea ce el făcea era să amâne angajamentul lui pentru o dată viitoare. Ceea ce îi spunea Isus era: "vreau să mă urmezi acum!"

Mulți credincioși se găsesc în această categorie

Un adolescent ar putea spune te voi urmă, dar mai întâi lasă-mă să renunț la liceu. Lasă-mă să fiu ca ceilalți adolescenți să am un timp bun cu prietenii mei și mai târziu te voi urma. Studentul ar putea spune: te voi urma, dar lasă-mă să termin colegiul și după ce mă voi căsători și mă voi așeza la casa mea te voi urma. "Tânărul cuplu ar putea spune" te vom urma dar mai întâi lasă-ne să obținem o casă drăguță și după ce vin copiii, te vom urma."

Când rogi pe cineva să facă o anumită lucrare în biserică, s-ar putea să-i auzi spunând: "Mi-ar plăcea dar nu chiar acum, am așa multe lucruri de făcut și nu am timpul necesar, poate mai târziu."

Același lucru este adevărat cu privire la salvarea oamenilor. Am auzit oameni spunând "doresc să fiu salvat, dar mai întâi trebuie să am grijă de niște lucruri și apoi vreau să fiu salvat." Sau "știu că am nevoie să fiu salvat, dar nu chiar acum."

Când Isus ne cere să Îl urmăm, El ne cere să Îl urmăm acum. El vorbește adolescentului spunând: "urmează-mă acum." El spune tânărului adult: "urmează-mă acum." El spune cuplului tânăr: "urmează-mă acum". El spune fiecărui credincios: "urmează-mă acum."

Nu se pune la noi problema de a zice: "Te voi urma, dar lasă-mă mai întâi să fac acest lucru și aceea.", sau "Te voi urma, dar mai întâi lasă-mă să fac ce doresc eu". Nu, Isus spune: "urmează-mă acum!" El spunea: "Fă mai întâi Primul lucru ce trebuie făcut!"

1. Dorința de a-L urma pe Isus!

2. Întârzierea de a-L urma pe Isus!

3. Dedicarea de a-L urma pe Isus! Luca 9:61

**În final observați cel de-al treilea om în versetul
61**

"Și altul a spus de asemenea: Doamne, te voi urma; dar permite-mi întâi să mă duc să îmi iau rămas bun de la cei din casa mea."

În acest exemplu vedem cum omul a fost rugat să-
L urmeze pe Isus și răspunsul lui a fost "te voi urma dar
mai întâi am nevoie să fac ceva. Am nevoie să merg acasă
și să îmi iau rămas bun de la toată lumea." **Observați-l pe
acest om.**

A. Inima împărțită

Nu este nimic greșit în a-și lua rămas bun de la
familie, dar Isus a observat ceva mai mult în cererea lui.
El a sesizat în el o inimă împărțită.

- **1 împărați 19:20-21**
- **Deut 33:9**

În acest om există ceva care voia să Îl urmeze pe
Isus dar totuși ceva din el voia să se agațe de lucrurile care
făceau parte din viața lui. Cererea lui de a merge acasă să
își vadă familia era mai mult decât să meargă acasă, să
împacheteze și să își ia rămas bun în timp ce ieșea pe ușă.
El cerea să se întoarcă înapoi și să petreacă ceva timp cu
familia lui.

Exista o atitudine între două chestiuni. El era gata
să renunțe la un lucru dar reticent să renunțe la altul.

Mulți credincioși sunt gata să îi dea lui Isus unele
lucruri dar nu totul când vine vorba să Îl urmeze pe Isus.
Unii vor spune că doresc să Îl urmeze pe Isus dar totuși să
se agațe de unele lucruri din viața lor. Este ca și cum ar
spune " duminică voi merge la biserică și mă voi implica

puțin aici și acolo dar sunt alte lucruri în viața mea la care nu vreau să renunț"

Iacov îl numește pe acesta un "om șovăitor."

Iacov 4:8

Cuvântul șovăitor înseamnă cu inima împărțită.

Se referă la o oscilație între două chestiuni. Descrie o persoană care vrea ce este mai bun între cele două lumi. El vrea să-L încânte pe Dumnezeu și pe sine în același timp, dar ajunge sfâșiat între cele două. Înseamnă păcatul "de a fi cu două fețe față de Dumnezeu."

În acest caz al celui de-al treilea om, Isus nu spunea că el nu putea sau nu ar trebui să spună "la revedere" familiei sale, ci insista să îi dea lui Dumnezeu sută la sută.

Ilustrație

Mă gândesc la mărețul imn "Ție mă predau" scris de Judson W. Van deVenter. Timp de mulți ani Van deVenter a studiat arta. "Întreaga mea viață era prinsă în această căutare a mea și lucrul cel mai îndepărtat din mintea mea era să am o viață activă de slujire creștină. Visul meu era să devin un artist faimos și remarcabil." sunt cuvintele lui. El a urmat colegiul și a studiat sub îndrumarea unui faimos profesor german. El a participat la o întâlnire de trezire în biserică și Dumnezeu a început să lucreze în inima lui. El a început să ia în serios lucrurile

lui Dumnezeu și chiar a fost licențiat ca predicator laic. Dar Dumnezeu a continuat să lucreze în inima lui chemându-l în slujirea cu normă întregă. Deși avea o dorință adâncă în inima lui să fie artist, el s-a luptat cu această chestiune.

În final, el i-a dăruit totul lui Dumnezeu și s-a predat să facă ce Dumnezeu voia. El

a scris "Ție mă predau" ca mărturie a anilor lungi în care s-a luptat și a fost sfâșiat între a face ceea ce el voia și a face ceea ce Dumnezeu voia.

Isus ne cere să îi dăm lui sută la sută. El dorește o inimă dedicată și nu o inimă împărțită. **În al doilea rând observați:**

B. Inima distrasă - Luca 9:62

Observați în versetul 62 cum Isus a răspuns celui de-al treilea om

"Iar Isus i-a spus: Oricine pune mâna pe plug și se uită înapoi, nu este potrivit pentru împărăția lui Dumnezeu."

Imaginea ni-l arată pe un om care ară pământul și în loc ca ochiul lui să fie pe brazda pe care o ară, el se uită înapoi la ceva care îi atrage atenția, deci îl distrage de la slujba pe care o face. Așa cum J. Wilbur Chapman spune: "El este doar pe jumătate la treabă, și doar jumătate de treabă va fi și rezultatul." Dacă plugarul nu-și

supraveghează lucrarea, el va ara un rând strâmb și astfel el va deveni un plugar sărac. Cuvântul "potrivit" înseamnă adecvat. Fiind distras, el nu ar putea fi un plugar adecvat.

O inimă împărțită întotdeauna duce la o inimă distrasă. Vor exista perioade când o persoană va începe să ia mai în serios lucrurile lui Dumnezeu decât în trecutul lui, dar dacă inima este împărțită nu va trece mult timp, înainte ca alte pasiuni din inima lui să-l tragă în jos și departe. Dacă cineva Îl urmează pe Isus trebuie să existe o dăruire de 100 %.

Să concluzionez tot ceea ce am examinat până acum.

Lecția de la acești trei oameni este că noi ar trebui să facem mai întâi Primul lucru ce trebuie făcut. Care este Primul lucru ce trebuie făcut? Să-L urmezi pe Isus! Nu ceea ce vrem noi să facem mai întâi, ci ceea ce El vrea ca noi să facem. Primele lucruri trebuie să fie primele! Să-L urmezi pe Isus este primul lucru pe care ar trebui să-l fac.

A fi Preocupat de Lucrurile lui Dumnezeu

Matei 6:25-34

În Matei 6:25-34 Isus s-a adresat problemei numită îngrijorare. El a vorbit despre anumite griji ale vieții, a identificat și a clarificat cu ce ar trebui noi să fim preocupați cel mai mult. El ne vorbește despre care ar trebui să fie prima noastră preocupare. Să observăm textul.

Realizând preocupările mai mici - Matei 6:25

Observați versetul 25

"Din această cauză vă spun: Nu vă îngrijați de viața voastră, ce veți mânca sau ce veți bea; nici de trupul vostru, ce veți îmbrăca. Nu este viața mai mult decât mâncarea și trupul *mai mult* decât îmbrăcămintea?"

Isus a vorbit de lucrurile de care adesea suntem cei mai preocupați și de lucrurile care adesea sunt scopul principal al vieții noastre. În versetul 25 Isus a vorbit despre două lucruri care sunt preocupări majore în viața noastră. El a vorbit de mâncare - ce mâncăm și bem și modă -ce îmbrăcăm. **Observați mai cu atenție ce a spus Isus.**

A. Neliniștile vieții

Isus a spus: "Nu vă îngrijorați de viața voastră, ce veți mânca sau ce veți bea; nici de trupul vostru, ce veți îmbrăca."

Isus nu spunea că nu ar trebui să ne gândim la ce mâncăm și bem, ce purtăm, nici nu a spus că niciodată nu ar trebui să fim preocupați despre aceste lucruri.

Expresia "nu vă îngrijorați" înseamnă "să nu fi neliniștit" sau "să nu ai grijă" despre aceste lucruri.

Cuvântul pe care Isus l-a folosit pentru îngrijorare provine din două cuvinte care înseamnă "a împărți" și "minte", de aceea are înțelesul de o "minte împartită." Un obicei vechi de execuție era să legi cu o frânghie brațul omului condamnat de un cal. Celălalt braț era legat într-o manieră similară iar la semnalul dat, caii alergau în direcții diferite, practic sfâșiind omul în jumătate.

Isus ne vorbește să nu lăsăm mâncarea și îmbrăcămintea să devină așa de importante în viața noastră încât să devină un lucru care ne sfâșie și ne umple inima cu neliniște. Nu înseamnă că noi nu trebuie să ne gândim la aceste lucruri, ci mai degrabă să nu ne îngrijorăm cu privire la ele.

În al doilea rând, Isus a vorbit de:

B. Prioritățile vieții Matei 6:25

Isus a pus întrebarea în versetul 25 "Nu este viața mai mult decât mâncarea și trupul mai mult decât

îmbrăcămintea?" Cu alte cuvinte Isus spunea "încetați să vă îngrijorați cu privire la ce veți mânca bea sau îmbrăca. Nu este viața mai mult decât mâncarea și băutura iar trupul mai mult decât hainele?"

Toți ne gândim la mâncare (unii mai mult decât ceilalți). Noi trebuie să mâncăm. Face parte din viața noastră. Toți ne gândim cum să ne îmbrăcăm (cel puțin unii se gândesc). Din nou, face parte din viața noastră. Aceasta este doar ideea. Aceste lucruri fac parte din viață dar nu reprezintă viața însăși. Mâncarea și îmbrăcămintea nu trebuie să fie prioritățile vieții noastre. Viața însăși reprezintă o prioritate, nu lucrurile din viață.

Viața este un dar de la Dumnezeu, la fel și trupul în care viața noastră este conținută reprezintă darul lui Dumnezeu. De aceea, viața însăși trebuie să fie o prioritate. Ce fac cu viața mea, ce devin în viață, cum îmi trăiesc viața și relația cu Dumnezeu, cum îmi folosesc viața să îl glorific pe Dumnezeu este mai important decât ce mănânc, beau sau îmbrac. Ce mâncăm, bem și îmbrăcam reprezintă o preocupare a vieților noastre, dar ele trebuie să fie preocupări mai mici ale existenței și experienței noastre. Viața și calitatea vieții noastre, pregătirea noastră pentru ce urmează în viață este mult mai importantă decât ce mâncăm și îmbrăcăm.

Nu încetează niciodată să mă uimească cum oamenii își construiesc viețile în jurul a ceea ce au și cu cât au mai mult în această viață cu atât nu au nici o grijă

cu privire la eternitate sau să se pregătească pentru viața ce va urma. Ei se vor îngrijora cu privire la ce nu au și cu privire la ceea ce au în viață, totuși niciodată nu se îngrijorează măcar o clipă dacă își vor petrece eternitatea în rai sau iad. Despre aceasta ne vorbea Isus. El ne spune să nu facem prioritățile minore ale vieții să devină preocupări majore.

1. Realizând preocupările mai mici!

2. Amintindu-ne preocuparea Domnului!

Matei 6:26 - la începutul versetului 26 Isus nu vorbește doar despre preocupările noastre dar de asemenea despre preocupările Tatălui Nostru Ceresc. El ne spune de lucrurile de care ne preocupăm, dar care îl preocupă de asemenea și pe Tatăl ceresc. El știe că noi avem nevoie de astfel de lucruri și este preocupat ca aceste nevoi să fie îndeplinite în viața noastră. Observați ce a spus Isus.

A. Imaginile date cu privire la grija Tatălui Nostru

- **Matei 6:26**

La începutul versetului 26 Isus ne-a dat două imagini sau ilustrații cu privire la grija Tatălui. Prima ilustrație se refera la păsările cerului. În versetul 26 citim "uitați-vă la păsările cerului pentru că nici nu seamănă, nici nu seceră și nici nu adună în grânare, totuși Tatăl vostru ceresc le hrănește..."

Isus a spus "uitați-vă" care înseamnă să acorzi atenție la păsările cerului. Ele nu seamănă sămânță, nu culeg secerișul, nu-l înmagazinează în hambare pentru a avea mâncare să mănânce. Totuși Tatăl Ceresc le hrănește și are grijă de ele.

Potrivit almanahului, unul din semnele venirii unei ierni grele este prezența multor boabe în tufișuri. Te-ai întrebat vreodată de ce este așa? Dumnezeu are grijă de păsări.

- **Matei 6:28**

În cea de a doua ilustrație Isus face referire la florile sau crinii câmpului. În versetul 28 citim "și de ce vă îngrijorați de îmbrăcăminte? uitați vă cu atenție la crinii câmpului cum cresc; nu ostnesc, nici nu torc."

Isus nu vorbea despre crinul pe care noi îl știm. El vorbea despre o floare mică care era întâlnită peste tot în Galileea. Aceste flori erau mâncate de vite, călcate sub picioare de cei ce mergeau pe câmpuri și chiar culese și folosite ca vreascuri în cuptoare mici de lut. Și totuși, Isus ne spune că aceste flori mici erau importante pentru Dumnezeu.

- **Matei 6:29**

În versetul 29 Isus a arătat frumusețea acestor flori spunând: "Și totuși vă spun că nici chiar Solomon, în toată gloria lui, nu a fost înveșmântat ca unul dintre ei."

Așa cum Isus a arătat frumusețea lor, el ne reamintește că dezvoltarea acestor flori nu a depins de osteneala lor grea și cum frumusețea florilor nu depindea de facerea și țeserea lor.

Rezultă faptul că Dumnezeu era designerul frumuseții și sursa creșterii lor.

Isus ne vorbește de păsările care zboară pe cer și florile care cresc pe câmpuri ca fiind obiective ale grijii Tatălui ceresc.

B. Grija tatălui este promisiunea dată

Matei 6:30

Observați versetul 30

"iar dacă astfel îmbracă Dumnezeu iarba de pe câmp, care astăzi este și mâine este aruncată în cuptor, nu cu atât mai mult pe voi, puțin credincioșilor?"

- Isus spunea: "florile pe cât de frumoase sunt astăzi aici și mâine aruncate, totuși Tatălui ceresc îi pasă de ele, cu cât mai mult îi pasă Lui de noi."

- Când El a dat ilustrația păsărilor cerului în versetul 26, a spus: "nu sunteți voi mult mai prețioși decât ele?" Isus spunea că Tatălui Nostru Ceresc îi pasă de păsări și are grijă de păsări, dar noi suntem cu mult mai importanți pentru Dumnezeu decât păsările.

Este ceva în viața ta de care ești îngrijorat și preocupat? Isus ne spune să ne aducem aminte de Tatăl Ceresc căruia îi pasă de noi și că tu ești obiectivul preocupării Sale. Pentru că Lui îi pasă, noi ne putem încrede în El cu tot ceea ce implică viața noastră și cu tot ceea ce ne preocupă.

Isus a spus în versetul 30: "puțin credincioșilor"

Isus ne spunea să nu ne îngrijorăm dar să punem lucrurile care ne îngrijorează în mâinile Celui căruia îi pasă de noi.

Iubesc acest mic poem:

"Măcăleandru spunea vrabiei

Chiar mi-ar plăcea să știu

De ce aceste ființe umane, neliniștite

Se grăbesc și se îngrijorează așa"

Vrabia spunea măcăleandrului

Prietene eu cred că trebuie să fie

Că ei nu au un Tată Ceresc

Să îi pese așa cum îi pasă de mine și de tine."

Noi avem un Tată Ceresc căruia îi pasă de noi și care va avea grijă de noi. Din nou, în loc să te îngrijorezi de lucruri, ia preocupările tale la Dumnezeu și predă-le Lui.

O corabie din Liverpool naviga spre York. Căpitanul corabiei avea familia cu el. La jumătatea călătoriei, ei s-au găsit într-o furtună teribilă. Fetița cea mică a căpitanului în vârstă de opt ani, a fost trezită de furtună. " Care este problema ?" a întrebat. " tata este pe punte?" Mama a răspuns: " Da, tata este pe punte." Fetița cea mică și-a pus din nou capul pe pernă și a adormit.

Tatăl tău Ceresc este pe punte! Îți pasă de tine!

1. Realizând preocupările mai mici!

2. Amintind de preocuparea Domnului!

3. Recunoscând preocuparea mai mare

Matei 6:33

Isus a vorbit de lucrurile de care noi suntem adesea preocupați în viață. Acum El spune: " Primul și cel mai important lucru de care tu ar trebui să fii preocupat este să cauți împărăția lui Dumnezeu și dreptatea Lui."

Observați versetul 33:

A. Obiectivul căutării noastre

1. Isus ne spune că noi trebuie să căutăm două

lucruri

Mai întâi, noi vedem că trebuie să căutăm "Împărăția lui Dumnezeu", care înseamnă că trebuie să căutăm Domnia lui Dumnezeu în viața noastră. Care ar trebui să fie preocuparea principală a vieții noastre? Este să îl avem pe Dumnezeu mai întâi, Domnul nostru. Să lăsăm pe El să fie în controlul vieții noastre și să fie Domnul vieții noastre.

2. Al doilea obiectiv al căutării noastre pe care Isus l-a menționat, a fost "dreptatea Lui."

Noi nu trebuie numai să căutăm Domnia lui Dumnezeu, dar de asemenea dreptatea Lui. Noi ar trebui să căutăm să trăim o viață care îl încântă și glorifică pe Dumnezeu.

3. Isus ne vorbește de ceea ce este spiritual care este mai important decât ce este material, fizic și secular. Domnia Lui și dreptatea Lui ar trebui căutate în viața noastră. Să cauți, indică să existe o urmărire obișnuită și o viață în desfășurare continua.

B. Ordinea căutării noastre

Isus ne spune să căutăm Domnia lui Dumnezeu și dreptatea în viața noastră și mai mult, El ne spune că aceste lucruri trebuie să fie "primele" lucruri pe care să le căutăm. Ce spune Isus? El spune că există lucruri care necesită preocupări mai mici și cea mare preocupare este

să căutăm Împărăția lui Dumnezeu și dreptatea lui. Isus ne spune că aceasta trebuie să fie prima preocupare în viața noastră.

Noi trebuie să îl punem pe Isus pe primul loc în viața noastră! Noi trebuie să punem lucrurile lui Dumnezeu pe primul loc în viața noastră! Ce înseamnă să îl pui pe El, primul? Înseamnă să îi dai Lui prima zi din săptămână, prima oră a zilei și chiar prima zecime din venitul tău.

Acum să ne întrebăm pe noi înșine, care este primul lucru în viața noastră?

Cum determinăm ce este pe primul loc?

Este foarte simplu. Ce te preocupă cel mai mult? Slujba? Hobbyul? Cariera? Casa, mașina sau barca? Să fie ce vei mânca, bea sau îmbrăca, așa cum a vorbit Isus?

Ori este să fii credincios casei lui Dumnezeu, duminica?

Când se apropie duminica, mersul la biserică este o chestiune stabilită sau te afli hotărând să faci alte lucruri sau să mergi în alte locuri? Cineva poate spune: "dar predicatori, nu te poți aștepta de la mine să merg la biserică în fiecare duminică, este ziua mea de odihnă." Eu nu aștept de la tine să faci nimic. Dumnezeu este cel care așteaptă.

Duminica este Ziua Domnului, nu a ta.

Când vorbim de problema dărnicii, te lupți să dăruiești ceea ce Dumnezeu îți cere să dai? Te afli gândind : " Dacă voi da zeciuiala, mai degrabă va fi o sumă mare. Voi da ceva, dar nu cred că voi da 10%." Te regăsești uneori cumpărând și cheltuind porția lui Dumnezeu în loc să i-o dai lui Dumnezeu sau când vine vorba de venitul tău, prioritatea ta este să îi dai lui Dumnezeu ce este al Lui?

Are Dumnezeu un loc în viața ta, dar nu este preeminent?

Să-l slujești pe Dumnezeu, să trăiești pentru Dumnezeu, să îi faci pe plac lui Dumnezeu înseamnă mai mult pentru tine decât orice altceva în această viață sau sunt alte lucruri care înseamnă mai mult pentru tine?

Dacă vrei să știi cine este primul în viața ta, este foarte simplu să știi, dacă vei fi onest cu tine însuși.

Isus a spus: "prima preocupare în viața ta ar trebui să fie să cauți Împărăția lui Dumnezeu și dreptatea lui. **"Observați care este promisiunea dată, dacă facem astfel: "și toate acestea vă vor fi adăugate" (v 33 b).**

Dacă noi îl punem pe Dumnezeu pe primul loc, Isus ne spune că lucrurile de care adesea ne îngrijorăm cel mai mult, vor fi îngrijite și furnizate de Dumnezeu.

Prietene, aceasta este cea mai bună ofertă care îți poate fi vreodată făcută.

Dacă ceea ce obții în această viață este tot scopul pentru care trăiești, întotdeauna vei fi îngrijorat de ceea ce nu ai, cum intenționezi să obții și cum să păstrezi acele lucruri. Dar dacă îl pui pe Dumnezeu pe primul loc, El spune că nu trebuie să te îngrijești de astfel de lucruri pentru că El va avea grijă de toate acele lucruri și că fiecare nevoie îți va fi împlinită.

Când ne referim la "Primele Lucruri", prima preocupare a vieții noastre trebuie să fie să-l punem pe Dumnezeu pe primul loc!

Lucrare Interioară

Matei 23:25-26

Domnul Isus nu era genul care să vorbească pe ocolite. Au existat dăți când Domnul a descărcat ambele butoaie și a spus oamenilor exact așa cum stăteau lucrurile. Matei 23 se referă la una din aceste ocazii.

Warren Wiersbe în cartea lui "Matei" intitulează capitolul "Denunțarea Regelui." El începe prin a spune : "Acesta a fost ultimul mesaj public al Domnului. Este o denunțare usturătoare a religiei false care defilează sub pretextul adevărului."

Așa cum un scriitor a spus: "este bine pentru noi să ne amintim...că "Omul Întristărilor" a fost un Om al Severității."

În acest mesaj final public spus de Domnul Isus, El a trimis o predică arzătoare scribilor și fariseilor din care face parte textul. Ne gândim la "**Primele Lucruri**" și **Isus a spus scribilor și fariseilor în versetul 26: "curăță întâi ceea ce este în interiorul paharului și al strachinei."** Așa cum vom vedea, Isus le spunea că primul lucru pe care ar trebui să îl facă este să curățe interiorul. Această problemă pe care Isus a declarat-o, era a fi de o primă considerație.

1. Falsa Aparență a dreptății!

Inima cuvintelor Domnului către scribi și farisei era îndreptată pretenției lor de neprihănire și de a fi drepți cu Dumnezeu. În timpul lui Isus existau aproximativ 6.000 de farisei. **Numele "fariseu " înseamnă "să separei."**

Fariseii erau un grup religios care s-au separat de toate neamurile, de iudeii care nu practicau legea și de oricine care se opunea tradițiilor lor. Scribii, din care mulți erau farisei, erau cei care interpretau legea, învățau legea și erau experți în cazurile în care oamenii erau acuzați de încălcarea legii.

Mai simplu de spus, ei erau cei care se vedeau pe ei înșiși a fi drepți. Dacă era cineva drept cu Dumnezeu, ei simțeau că aceia sunt ei. Ei se plimbau cu un aer de superioritate spirituală. Ei priveau în jos la oameni și aveau o atitudine de genul sunt mai sfânt decât tine. Ei se considerau pe sine înșiși ca oamenii sfinți din zilele lor. Ei arătau aparența de a fi drepți prin acțiunile și îmbrăcămintea lor. Și totuși Isus a avut o părere diferită. Observați ce a spus Isus despre ei.

A. Cu ce se prefăceau - Matei 23:25

Cuvântul "ipocrit" vorbește de un actor, unul care joacă partea lui într-o piesă. Cuvântul se referă la a te preface să fii cineva sau ceva care de fapt, nu există.

De exemplu, să spunem că aveam o scenetă de Crăciun aici la biserică și rolul meu în scenetă era să fiu

unul dintre Oamenii Înțelepți. Eu voi juca numai partea omului înțelept. Eu nu aș fi de fapt omul înțelept, doar mă prefac să fiu unul.

Un ipocrit este cineva care se preface să fie ceva dar în realitate el este altceva. Acești scribi și farisei se prefăceau și își afixau aparența dreptății.

Să ne uităm la Matei 23:5: "Ci toate faptele lor le fac pentru a fi văzuți de oameni."

Ai putea spune că tot ceea ce scribii și fariseii făceau, era să se dea în spectacol. Ei voiau ca oamenii să gândească că ei sunt oameni speciali și sfinți. Dar Isus se uită la inimă și El știa că ei doar se prefăceau. Ei erau ipocriți!

Luca 16:15

Ioan 5:44

- **Ioan 7:18, Ioan 12:43**
- **Filimon 2:3**

B. Ceea ce practica

Atunci când îi numea ipocriți, Isus declara că ei nu erau ceea ce pretindeau să fie. **În loc să fie dreپți așa cum apăreau și pretindeau, Isus a spus: "În interior sunt pline de jecmanire și de necumpătare".**

Cuvântul "jecmanire" vorbește de ceva ce este obținut prin corupție și cuvântul "ne cumpătare" este descris de pasiunea și dorința lor pentru a avea mai mult.

- **Psalmul 109:11**
- **Luca 18:11**

Isus îi descria ca cei care încercau să îi facă pe oameni se gândească că erau sfinți dedicați dar în realitate nu erau decât păcătoși întinați. La exterior ei păreau să fie ceva, dar la interior ei erau altceva.

Din păcate există și în biserică unii care nu sunt diferiți de ei. Duminică ei sunt într-un fel dar în restul săptămânii sunt într-alt fel. Când îi vezi la biserică, ai crede că le cresc aripi, dar când îi vezi în timpul săptămânii sunt gata să le crească coarne. Viața pe care o trăiesc în timpul săptămânii nu se potrivește cu viața pe care o arată duminica.

Când vorbim de farisei și scribi, ei erau la exterior cineva și la interior altcineva. Isus îi numește ipocriți!

1. Falsa Aparență a dreptății!

2. ABORDAREA DEFECTUOASĂ A DREPTĂȚII

Matei 23:25 - 26

Dacă te uiți la ce a spus Isus scribilor și fariseilor, vei găsi că ei aveau o neînțelegere serioasă cu privire la

ce face ca o persoană să fie dreaptă. În versetul 25 și 26 se face referire la a fi curat. Cuvântul "curat" este folosit de două ori și cuvântul "curăță" apare o singură dată. Isus ne vorbește despre problema curățeniei înaintea lui Dumnezeu sau despre a fi drept cu Dumnezeu. În cazul scribilor și fariseilor ei aveau o abordare defectuoasă a dreptății.

A. Dependența lor era defectuoasă

În versetul 25 Isus le-a spus: "faceți curat exteriorul paharului și al străchinei"

Isus se referea la anumite reguli care se aplicau la curățirea ceremonială. Potrivit scribilor și fariseilor, dacă o persoană era necurată ceremonial, nu putea intra în templu sau sinagogă. Să fii necurat ceremonial era ca și cum erai deposedat de privilegiile de a te închina lui Dumnezeu. Regulile privind necurățirea ceremonială erau numeroase. De exemplu, dacă o persoană atinge un trup mort sau intra în contact cu neamurile era considerat necurat. Isus a menționat paharul și strachina. El se referea la impactul mai larg al acestor reguli. Dacă o persoană necurată atinge un vas cum ar fi paharul (vas folosit pentru băutură) sau strachină (ceea ce noi numim bol), acel vas devenea necurat și dacă cineva atinge acel vas, devenea necurat și el. De aceea, scribii și fariseii erau meticuloși în ținerea acestor reguli.

Aici este punctul în care vreau să ajung.

Pentru scribi și farisei ținerea acestor reguli într-un mod meticolos de atent, reprezenta cheia pentru a fi numiți drepti. Pentru a fi drepti cu Dumnezeu, ei depindeau de ținerea curățirii ceremoniale.

Pe scurt, ei depindeau de felul cum trăiau pentru a fi drepti.

În cazul nostru, noi nu suntem preocupați cu multe reguli cum erau scribii și fariseii, dar sunt unii care gândesc că pentru a fi drept cu Dumnezeu trebuie să faci sau să nu faci anumite lucruri. În gândirea lor, fie că sunt sau nu drepti cu Dumnezeu aceasta depinde de felul în care trăiesc. Dacă trăiesc o viață bună, ei sunt drepti cu Dumnezeu; dacă nu trăiesc o viață bună, ei nu sunt drepti cu Dumnezeu. Vreau să știți că este greșit să pui această bază pentru a fi considerat drept cu Dumnezeu, și dacă o persoană se bazează pe ceea ce face sau nu face pentru a fi drept cu Dumnezeu, aceasta este o dependență defectuoasă.

B. Discernământul lor era defectuos Matei 23:26

Isus nu îi cheamă numai ipocriți, dar în versetul 26, El îi cheamă de asemenea orbi. El a spus "fariseu orb". În vreme ce erau învățători ai adevărului și interpretau adevărul, ei se considerau pe sine însăși ca știind adevărul. Dar în realitate, Isus le-a spus că erau orbi spiritual și nu aveau înțelegerea adevărului. Isus le

spunea că discernământul lor în privința adevărului era defectuos.

Ei aveau idealurile lor proprii despre cum să fii drept, dar în adevăr ei erau orbi cu privire la înseamnă cu adevărat a fi drept. Ei erau orbi spiritual cu privire la adevăr. Ei erau orbi spiritual cu privire la cum o persoană devine dreaptă sau ce face o persoană să fie dreaptă și curată înaintea lui Dumnezeu.

Muți se gândesc la Dumnezeu ca ținând o balanță în cer. Într-o parte El pune toate lucrurile rele pe care le facem și în cealaltă parte, toate lucrurile bune. Fie că sunt sau nu sunt salvați, drepti și curati înaintea lui Dumnezeu și fie că ei vor fi în cer sau nu, totul depinde de partea care atârână mai greu și care are mai mult.

Ceea ce ei cred este bazat pe o abordare defectuoasă. La fel ca scribii și fariseii, înțelegerea lor cu privire la a fi drept stă în ceea ce face o persoană la exterior și nu în ceea ce s-a întâmplat la interior. Aceasta ne conduce la ultimul lucru pe care vreau să îl arăt din text.

- 1. Falsa Aparență a dreptății!**
- 2. Abordarea defectuoasă la dreptate!**
- 3. Prima acțiune pentru dreptate!**

Matei 23:26

Deși scribii și fariseii erau meticuloși în ținerea anumitor reguli cum ar fi curățirea la exterior a unui pahar sau strachini, Isus le-a spus că erau murdari și necurați la interior. Astfel în versetul 26, El le-a spus ce era necesar pentru o persoană să fie curată și dreaptă.

A. Cerința curățirii interioare

Matei 23:26 "fariseu orb curăță întâi ceea ce este în interiorul paharului și al strachinei."

Isus ne-a dat imaginea unei persoane care curăță exteriorul paharului și a strachinii totuși lăasă interiorul murdar, prin urmare întinează orice este pus în pahar sau strachină. Ceea ce Isus spunea este că adevărata curățire începe la interior, nu la exterior.

Lasă-mă să zic astfel. Salvarea nu este o chestiune de curățire a vieții tale. Am întâlnit oameni de-a lungul anilor spunându-mi: "vreau să fiu salvat, dar mai întâi, am nevoie să îndrept câteva lucruri în viața mea."

Cu aceasta, întotdeauna am spus din capul locului că diavolul cauzează dezastrul din viața ta și în al doilea rând el va încerca să te facă să nu poți să-ți îndrepti viața niciodată.

Ceea ce vrea să zică Isus este că salvarea nu cere ca o persoană să își îndrepte viața. Salvarea îndreaptă viața și nu invers. Oamenii care încearcă să își îndrepte viața, schimbând o nouă pagină făcând promisiuni să

trăiască mai bine și să facă mai bine pentru a fi dreți cu Dumnezeu, au înțele totu pe dos.

Isus a spus că primul lucru pe care o persoană trebuie să îl facă este să se întâmple ceva la interior: "curăță întâi ce este..." Primul lucru pe care o persoană trebuie să îl facă pentru a fi salvat și drept cu Dumnezeu nu este să curețe exteriorul, ci să existe o curățire interioară.

Isus vorbea de o curățire adusă prin regenerare, nu prin reguli.

El vorbea de mai mult decât schimbarea unei vieți. El vorbea de trăirea unei vieți noi! El vorbea despre curățirea interioară care se întâmple nu datorită a ceea ce face cineva, ci datorită a ceea ce face Isus pentru el.

Poate spui "predicatore, am nevoie ca viața mea să fie îndreptată. Intenționez să renunț la felul de trăire pe care îl obișnuiam și să vin la biserică." Eu spun la aceasta: "bine, dar mai întâi, trebuie să fii salvat. Tu ai nevoie de Domnul Isus Cristos să te salveze și să te curețe pe interior. Ai nevoie de El pentru a face o diferență în tine."

Din nou, primul lucru pe care trebuie să-l facă o persoană este să aibă grijă de interior. Tu ai nevoie să fii curățit pe interior. Ai nevoie ca Domnul Isus să vină în viața ta, să te curețe și să te schimbe din interior spre exterior.

B. Rezultatul curățirii interioare Matei 23:26

În ultima parte a versetului 26 Isus a spus: "pentru ca și exteriorul lor să fie curat." Isus spunea că modul de a curăți exteriorul este să cureți mai întâi interiorul. Când o persoană este curățată pe interior va fi curățată și pe exterior, spunea Isus.

Am văzut aceasta întâmplându-se de nenumărate ori. Cineva încearcă să își curețe viața, să o îndrepte. Renunță la cutare și cutare lucru și ajunge în biserică.

Dar este vorba doar de o chestiune de timp până ce ajunge înapoi unde obișnuia să facă aceleași lucruri și să trăiască în același fel.

De ce? Înainte să cureți exteriorul, trebuie să cureți mai întâi interiorul. Apreciez organizațiile care ajută oamenii să își schimbe viețile dar o persoană are nevoie de mai mult decât o schimbare la exterior. Ei au nevoie de o schimbare la interior care va rezulta într-o schimbare la exterior. O persoană are nevoie de Isus să îl curețe și când El îl curăță, El îl va schimba.

Ilustrație

Mă gândesc la povestea lui Mel Trotter.

Ca tânăr promițător el a atras atenția locuitorilor orașului și ei au început să-l manipuleze psihologic cu ambiții politice. Făcând astfel, Mel Trotter s-a găsit

participând la întâlniri și evenimente sociale care includeau băutura cu alții și tot ce merge cu aceasta.

Nu a durat mult până ce băutura socială a devenit o experiență de dimineață, prânz și de noapte. Cu timpul, viața pentru Mel Trotter devenise cârciumă după cârciumă, serviciu după alt serviciu, apartament după alt apartament cu lucruri din ce în ce mai puțin de dorit la fiecare schimbare până ce s-a găsit pe el și familia sa locuind într-o pivniță infestată de șobolani în cea mai rea zonă din Chicago.

La fel ca alții, Mel Trotter a tot încercat și a tot încercat să își îndrepte viața. El a făcut promisiuni soției și copiilor că se va schimba, dar era doar o noțiune de timp până ce lucrurile reveneau la cum erau înainte și chiar mai rău. Punctul cel mai slab în viața lui Mel Trotter a fost când fetița lui cea mică s-a îmbolnăvit serios. Un doctor a venit deși el știa că nu va fi plătit. După diagnosticarea cazului, doctorul s-a căutat în propriul buzunar, a scos câțiva bani și i-a împins în mâna lui Trotter strigând: "Mel aleargă, nu doar merge, la farmacie care este la două blocuri de aici - uite rețeta, și vino imediat înapoi, s-ar putea să fie chiar și acum prea târziu, grăbește-te!"

Mel Trotter s-a grăbit afară. S-a uitat în stânga lui și a văzut farmacia la două blocuri departare. Dar apoi s-a uitat în dreapta lui și a văzut cârciuma la o jumătate de bloc depărtare. Dorința aceea după băutură a venit peste el, o dorință atât de puternică încât a alungat toate

gândurile din mintea lui cu privire la fetița lui cea mică, bolnavă. S-a întors la dreapta, a alergat în cârciumă, a aruncat banii cerînd o băutură. Cârciumarul a sfârșit aruncându-l într-o cameră din spate să doarmă și a doua zi a venit din nou.

S-a dus înapoi pe drumul lui la apartamentul din pivniță infestat de șobolani.

Așa cum a intrat a văzut pe cineva vorbind în liniște soției lui și plîngeau. Mintea lui era încă foarte încețoșată să înțeleagă ce se întâmpla. Apoi a privit în cealaltă cameră. Înainte nu era nicio mobilă acolo, dar acum era o cutie mică pe un suport. S-a întrebat ce putea fi. S-a dus spre cutie și când s-a uitat înăuntru a văzut trupul fetiței lui mici. Cineva pusese o rochiță nouă, curată și pantofiori noi nouți în trupul ei mic.

Datorită condiției sale, încă nu își dădea seama ce se întâmplase. Așa cum stătea acolo, acel îndemn pentru altă băutură a venit peste el și Mel T a făcut ceva ce întotdeauna îi rupea inima când se gîndea la aceasta. A căutat în interiorul acelei cutii mici și a luat acea pereche mică de pantofiori noi din picioarele fetiței lui mici și a fugit din apartament. A vîndut pantofiorii pentru câțiva bănuți și și-a cumpărat altă băutură.

În final, când a ajuns să realizeze ce s-a întâmplat și ce a făcut, a decis să își pună capăt vieții. El a încercat să se înece în lacul Michigan. Dar așa cum își croia drumul

spre Clark Street, cineva l-a apucat ușor de braț și i-a spus:
" De ce nu mergi aici, prietene. E cald și drăguț."

Înainte să știe ce se întâmplă, a fost condus într-o cameră plină de bărbați și un bărbat era în față vorbind. El spunea: " Poate ai venit aici în această seară și nici nu ai planificat. De fapt ai hotărât că vrei să o sfârșești cu totul, simți că nimeni nu te înțelege, nimănui nu îi pasă și că nu există speranță. Prietene, sunt aici să îți spun că greșești pentru că este cineva care te înțelege, este cineva căruia îi pasă de tine și te asigur există speranță pentru tine. Vei găsi toate răspunsurile când vii la Isus Cristos. El nu vrea numai să te salveze de la dezastrul tău, dar El vrea să meargă cu tine pentru tot restul vieții tale, să te împiedice să mai ai probleme."

Omul care vorbea era Harry Monroe și locul se numea "Pacific Garden Mission". În acea noapte Mel Trotter a fost salvat și a ajuns să devină un predicator mare și a fost folosit într-un mod măreț de Dumnezeu. Mel Trotter spune cu propriile cuvinte: "Am devenit o persoană diferită în acea noapte. Dumnezeu m-a salvat și m-a făcut un om nou. Soția mea a primit un nou soț - partea cu păcatul și pata lui a fost spălată și eu am găsit un mâine nou nouț."

Ce s-a întâmplat în acea noapte cu Mel Trotter? El a găsit acel prim lucru de a fi curățat pe interior și a găsit curățirea din interior care face o diferență la exterior. Cu cât de mult a încercat el să schimbe mai întâi exteriorul,

cu atât a ajuns mai rău. Dar când a fost curățat pe interior, atunci a existat o curățire în exterior.

Te bazezi tu pe ceea ce faci și cum trăiești pentru a fi drept cu Dumnezeu și pentru a te duce în cer? Ești obosit de a încerca mereu să îți schimbi viața și de a face noi începuturi care se sfârșesc la fel cum era și înainte? Lasă-mă să îți spun primul lucru ce trebuie să-l faci. Vino la Domnul Isus și lasă-l pe El să facă pentru tine ceea ce tu nu poți să faci pentru tine însuși. Lasă-l pe Isus să aibă grijă mai întâi de interior.

În încheiere, ca o notă de subsol la povestea lui Mel Trotter, lasa-mă să îți împărtășesc o ultimă poveste. Homer Rodeheaver, marele lider de muzică al lui Billy Sunday a auzit povestea lui Trotter într-o noapte la conferința "Winona Lake Bible". Mai târziu în acea noapte Rodeheaver și câțiva prieteni vorbeau despre schimbarea minunată care a fost făcută în viața lui Trotter. Dr. Harry Rimmer a remarcat că totul se schimbă când Isus vine. El a povestit amănunțit povestea lui Lazăr când a murit, dar "apoi Isus a venit" și a schimbat totul.

Acele cuvinte "Apoi Isus a venit" au răsunat în urechile lui Rodeheaver. În următoarea săptămână el a împărtășit povestea cu Oswald J. Smith și l-a rugat să transpună povestea în versuri și să dea muzică versurilor. Rezultatul a fost cântecul "Apoi Isus a venit."

"Unul stătea singur lângă drum cerșind

Ochii lui erau orbi, lumina n-o putea vedea
Își încleșta zdrențele și se cutremura în umbră
Apoi Isus a venit și a învins întunericul să fugă,

Când Isus vine puterea ademenitorului este ruptă,
Când Isus vine lacrimile sunt șterse
El ia întunericul și umple viața cu glorie
Totul este schimbat când Isus vine să stea"

Prietene, Isus face schimbarea!

Primul lucru necesar este să ai grijă de interior
lăsându-l pe El să vină să stea.

Prima Poruncă

Matei 22:35-38

Cineva a spus: "Cel mai singuratic loc din lume este inima omenească atunci când dragostea este absentă." Absența dragostei din inimile noastre a fost deseori o chestiune pe care Domnul Isus o condamna, în vreme e prezența dragostei în inimile noastre a fost recomandată de Domnul nostru.

Revelația 2:4

Domnul nostru condamna biserica din Efes pentru absența dragostei lor în cuvintele: **Rev 2:4 – „Cu toate acestea am ceva împotriva ta, pentru că ți-ai părăsit dragostea dintâi.”**

Priviți la Ioan 21:15-17

El se întreba referitor la prezența dragostei în Simon Petru atunci când l-a întrebat de 3 ori în mod specific: "Mă iubești tu?"

Ioan 17:21

Pe măsură ce umbra crucii cădea asupra Lui, își complimenta discipolii cu aceste cuvinte: "m-ai iubit". Absența dragostei a fost condamnată. Prezența dragostei a fost recomandată.

Matei 22:35-38

În textul ce ne stă în față, Isus ne vorbește despre chestiunea dragostei. Pe măsură ce ne gândim la acest text, observăm că nu era vorba despre orice fel de dragoste ci despre o dragoste specifică cu un obiect specific al dragostei noastre. Inima omenească poate fi un loc foarte singuratic atunci când dragostea este absentă, dar așa mai adăuga că poate fi și un loc foarte josnic chiar și în prezența dragostei atunci când obiectul dragostei aceleia este un obiect nevrednic.

S-a spus despre Dima că "iubea lumea de acum"(2 Tim. 4:10).

Petru vorbea despre aceia care iubeau "plata nedreptății" (2 Petru 2:15).

Isus a vorbit despre cei care "au iubit lauda oamenilor mai mult decât lauda lui Dumnezeu" (Ioan 12:43) și despre "au iubit mai mult întunericul decât lumina, pentru că faptele lor erau rele."

(Ioan 3:19). Pavel vorbea despre cei care erau "iubitori de sine"(2 Tim. 3:2) și "iubitori de plăceri mai mult decât iubitori de Dumnezeu" (2 Tim. 3:4). Dragostea era prezentă însă obiectul dragostei era unul nevrednic.

În **Matei 22:35-38** Isus vorbește despre sublimul obiect al dragostei. El vorbește despre a-L iubi pe Dumnezeu și merge atât de departe încât spune că dragostea noastră pentru El trebuie să fie de primă importanță în viața noastră. Cuvintele Lui, ca o sabie în

mână, taie pentru a dimensiona toate prioritățile vieților noastre, lăsând doar una singură mai presus de toate și aceasta este dragostea noastră pentru Dumnezeu.

Ne-am focalizat în studiile noastre pe chestiunile despre care Dumnezeu spune că trebuie să fie pe primul loc în viețile noastre și primele la care să ne gândim în viețile noastre. Când Dumnezeu deosebește un lucru prin impregnarea cuvântului “primul” asupra acestuia, atunci lucrul acela nu mai este ceva obișnuit în viață ci o prioritate. Dacă Dumnezeu spune că un anumit lucru trebuie să fie primul, atunci să înțelegem că acel lucru chiar trebuie să fie primul.

Matei 22:38

În versetul 38, Isus a spus: "Aceasta este prima și marea poruncă."

Isus vorbește despre a iubi pe Dumnezeu și despre faptul că vorbește despre dragostea noastră pentru Dumnezeu ca fiind “prima și marea poruncă” ridică această chestiune la stadiul de prioritate. Să observăm ce a avut Isus de spus despre chestiunea de a-L iubi pe Dumnezeu.

1. CERINȚA DRAGOSTEI NOASTRE!- Mat. 22:37

Isus a spus: "Să iubești pe Domnul Dumnezeul tău."

Mă gândesc la felul în care Dumnezeu dorește dragostea noastră.

Dumnezeu dorește ca noi să-L iubim. Mai mult El merită dragostea noastră. De ce nu L-am iubi noi? Dar formula “Să”, ne forțează să ne gândim să-L iubim pe Dumnezeu dintr-o cu totul altă perspectivă. El cere dragostea noastră.

Formula “Să” ne reamintește de cele două table de piatră pe care Moise le-a adus înapoi de la Dumnezeu, table pe care erau scrise cele 10 Porunci. **Așa cum a spus Vance Havner: “Cele 10 porunci erau porunci și nu doar sugestii.”** Acestea nu erau porunci date pentru a fi dezbătute și discutate și aduse înaintea oamenilor pentru aprobare și acceptare ca reguli pentru viață. Erau legi de la Dumnezeu, porunci de la Dumnezeu pentru a fi urmate.

În aceeași manieră și cu aceeași autoritate, ni se poruncește să “iubim pe Domnul Dumnezeu”. Aici este cerința dragostei noastre pentru Dumnezeu. Dragostea pe care o cere Domnul este:

A. O DRAGOSTE REVELATOARE.

Este o dragoste pentru “Domnul” Dumnezeul tău. Titlul Domn vorbește despre unul suprem și despre supremația Lui în viețile noastre. Domnul trebuie să fie mai mult decât doar un pașaport spre cer și o ieșire de scăpare din focul iadului. El trebuie să fie Domnul vieților

noastre. El trebuie să domnească și să guverneze asupra vieților noastre.

Nu-mi amintesc pe cine am auzit spunând că în toată viața noastră, Isus este fie pe cruce fie pe tron. Dacă El este Domn, El va fi pe tron iar eu voi fi pe cruce. Dacă El nu este Domn, El va fi pe cruce și eu voi fi pe tron. Dacă El este pe tron atunci El este în controlul vieții mele și eu sunt pe cruce murind față de sine. Dar dacă El este pe cruce, atunci eu voi sta pe tron și voia mea va avea ultimul cuvânt. **Hudson Taylor a spus bine: "Dacă El nu este Domn a tot, atunci El nu este Domn deloc."**

Această dragoste cerută de Isus, este o dragoste care revelează faptul că El este "Domn". Este o dragost care revelează închinarea inimii și a genunchiului la Supremația și Domnia Lui. Este o dragoste revelatoare.

B. O DRAGOSTE REVERENȚIALĂ

Este de asemenea o dragoste pentru Domnul "Dumnezeu" tău. Numele lui Dumnezeu vorbește despre Divinitatea Supremă. Putem spune că vorbește despre Dumnezeu ca Dumnezeu peste măsură de Dumnezeu. Această dragoste pe care o cere Isus, este una care își dă seama și recunoaște că Dumnezeu este Dumnezeu! El este Cel care este auto-existent în El Însuși și nu are nevoie de nimeni și nimic pentru a exista sau a fi Dumnezeu. El este Dumnezeu atotsuficient și nu are nevoie de nimeni și nu depinde de nimeni și nimic înafară

de Sine Însuși. El este Dumnezeu peste măsură de Dumnezeu.

Această dragoste cerută de la noi, este o dragoste care se revarsă dintr-o inimă adoratoare și închinătoare. Este o dragoste care a început ca un râu când am făcut cunoștință cu Dumnezeu și care apoi crește într-un râu măreț pe măsură ce cunoașterea noastră despre El crește, revărsându-se din inimi cu laudă și adorare. Este dragostea ce se găsește în cel ce stă uimit de Dumnezeu. Este o dragoste reverențială.

C. O DRAGOSTE RECIPROCĂ.

Este o dragoste pentru Domnul, Dumnezeul "tău." Acest Dumnezeu, Acest Suprem, Acest Divin este Dumnezeul "tău." Este o relație personală cu Dumnezeu, o relație inițiată prima dată de dragostea Lui pentru noi. Este așa cum a spus Ioan: "Noi îl iubim pentru că întâi el ne-a iubit." (1 Ioan 4:19). Dragostea noastră este inițiată de dragostea Lui. Dragostea noastră este inspirată de dragostea Lui. Dragostea noastră este incitată de dragostea Lui. Dragostea noastră este aprinsă de dragostea Lui. El ne-a iubit și dragostea noastră este o reciprocă a dragostei Lui.

Pentru inima celor care au fost salvați și posedă o inimă plină cu dragoste pentru Dumnezeu ca rezultat a tot ce a făcut El pentru ei, există o mare perplexitate atunci când îi văd pe cei ce pretind că îl cunosc dar care

nu îl iubesc așa cum ar trebui să-L iubească. Când ne uităm la dragostea Lui pentru noi, cum putem noi să nu-L iubim?

Cum putem să nu-L iubim atunci când ne gândim la înălțimea, adâncimea, lățimea și lungimea dragostei lui Dumnezeu? Vrei să cunoști înălțimea și adâncimea, lățimea și lungimea dragostei lui Dumnezeu? Dacă da, atunci derulează paginile timpului și stai cu El la Golgota. Acolo, atârând pe crucea de la Calvar îl vezi pe Isus, Cel trimis să moară fiindcă atât de mult a iubit Dumnezeu lumea.

Du-te și scrie în vârful crucii: “Înălțimea dragostei lui Dumnezeu”

Îngenunchează sub picioarele străpunse de cuie care niciodată nu au atins păcatul și nici nu au pășit în păcat și scrie “Adâncul dragostei lui Dumnezeu.” Apoi mergi în stânga crucii, în partea unde bate inima lui Dumnezeu care te-a iubit pe tine și pe mine, inima care a purtat durerile și suferințele tale, inima care a plâns pentru starea de pierzare a păcătoșilor și la vârful degetelor mâinilor brăzdate și însângerate, și scrie **“Lungimea dragoste lui Dumnezeu.”** Și apoi mergi în partea opusă, mâna dreaptă, mâna veșnică, mâna care a creat universul, mâna care a atins adâncurile mării eternității pentru a forma lumile, mâna care a binecuvântat pe copilași, mâna care a ridicat-o pe femeia prinsă în adulter, mâna care a muștră vântul și

valurile. Du-te și scrie: “Lățimea dragostei lui Dumnezeu.”

El este Dumnezeuul “tău”, Dumnezeuul “meu”. El ne-a iubit. De aceea și noi Îl iubim. Când Isus a cerut să-L iubim pe Dumnezeu, El vorbea despre o dragoste revelatoare, referențială și reciprocă.

1. Cerința dragostei noastre.

2. DESCRIEREA DRAGOSTEI NOASTRE!

Isus nu doar ne-a cerut dragostea noastră față de Dumnezeu, dar de asemenea a descris acea dragoste spunând că noi ar trebui să Îl iubim pe Domnul Dumnezeu nostru: **“cu toată inima noastră, cu tot sufletul și cu toată mintea noastră.”**

Potrivit lui Warren Weirsbe, fiecare iudeu a recunoscut acea afirmație ca parte a Shema, adică crezul esențial de bază al iudaismului. Era de fapt un citat din Deuteronomul 6:5 care spune: **“Și să iubești pe DOMNUL Dumnezeuul tău cu toată inima ta și cu tot sufletul tău și cu toată puterea ta.”** Era propoziția cu care se deschidea fiecare serviciu iudaic și încă se mai practică aceasta. Era primul text pe care fiecare copil evreu trebuia să-l memoreze.

Isus descria Adevărul de bază și fundamental al relației noastre cu Dumnezeu și că noi ar trebui să-L iubim

pe El cu toată inima, sufletul și mintea noastră. Ce fel de dragoste descria Isus?

A. Totalitatea acestei iubiri pentru Dumnezeu

Era o chemare la dragoste totală deplină și completă a lui Dumnezeu. Micul cuvânt “toată” pe care Isus l-a folosit de trei ori vorbește despre o dragoste totală. Descrie ceea ce este complet pe deplin întru-totul cu tot ce are. Am putea folosi termenul întreaga ființă. Dragostea pe care o descrie Isus nu este o dragoste cu jumătate de inimă.

Isus vorbea despre a-L iubi pe Dumnezeu cu întreaga noastră ființă. Înseamnă a-L iubi pe El cu fiecare fibră a ființei noastre. Este o dragoste totală.

B. Personalitatea acestei iubiri pentru Dumnezeu

Isus descrie personalitatea acestei iubiri afirmând că această dragoste totală este caracterizată de 3 lucruri. **Primul lucru este că ar trebui să-L iubim pe Dumnezeu “cu toată inima”**. Isus vorbea despre partea emoțională a acestei iubiri. Inima este locul emoțiilor. Isus spunea că dragostea noastră pentru Dumnezeu are o personalitate emoțională.

Există acele “sentimente” care sunt asociate cu dragostea. Dragostea noastră pentru Dumnezeu nu trebuie să fie fără sentimente sau emoții. Nu trebuie să fie o absență a sentimentelor și emoțiilor în dragostea

noastră pentru Dumnezeu. În schimb ar trebui să-L iubim pe Dumnezeu atât de mult încât să fim afectați emoțional.

Mă gândesc la timpul când venim la biserică. Știu că sunt unii care ar vrea ca să credeți că trebuie să ne strângem emoțiile și sentimentele și să le lăsăm în mașină atunci când ajungem la biserică. Sub pretextul “reverenței” ar trebui să divorțăm de toate emoțiile în timpul serviciului și a închinării.

Va trebui să mă ierțați Dar eu nu pot să fiu așa. Dumnezeu a fost prea bun, și a făcut prea multe pentru acest om al munților. Când cineva are posibilitatea să cânte, să vorbească, să predice despre Isus, despre cruce, despre dragostea lui Dumnezeu pentru el, despre harul Salvator al lui Dumnezeu, eu mă emoționez. De ce? Pentru că-L iubesc cu toată inima mea.

Isus a mai spus de asemenea că ar trebui să îl iubim pe Dumnezeu cu “tot sufletul nostru.” Isus vorbea nu doar despre partea emoțională dar și despre partea spirituală a acestei iubiri. **Cuvântul “suflet” vorbește despre spirit, acea parte a unui om care are comuniune cu Dumnezeu și care relaționează cu Dumnezeu.**

A-L iubi pe Dumnezeu în maniera pe care a descris-o Isus ne afectează în mod spiritual. Rezultă în tot ce am vorbit mai devreme. Când îl iubim pe Dumnezeu cu tot sufletul nostru, atunci îl vom face Domn. Îl vom servi,

Îl vom urma, Îl vom asculta și vom trăi pentru El. Sunt întrebat adeseori: “Cum îi poți face pe oameni să lucreze?” Răspunsul meu este foarte simplu. Fă-i să-L iubească pe Dumnezeu. Dacă oamenii Îl iubesc pe Dumnezeu cu tot sufletul lor, atunci Îl vor servi și vor lucra pentru Dumnezeu.

Caracteristica finală a acestei iubiri este că noi ar trebui să-L iubim pe Dumnezeu cu “toată mintea noastră.” Există partea emoțională și partea spirituală a acestei iubiri dar există de asemenea și partea mentală a acestei iubiri.

Dați-mi voie să mă exprim astfel: atunci când Îl iubim pe Dumnezeu așa cum ar trebui să-L iubim, El va fi mereu în mintea noastră. Te vei gândi mereu la El. De ce? Pentru că ești îndrăgostit de El.

Îl iubești tu pe Domnul așa cum a descris Isus? Îl iubești cu toată inima, sufletul și mintea ta? Așa vrea Dumnezeu să fie iubit!

1. Cerința dragostei noastre.

2. Descrierea dragostei noastre.

3. DESEMNAREA DRAGOSTEI NOASTRE

Tot ce a spus Isus despre a-L iubi pe Dumnezeu, a fost ca răspuns al unei întrebări. Observați scena:

- **Ce a fost întrebat Isus?**

Matei 22:35-36: "Atunci unul dintre ei, un învățător al legii, l-a întrebat, ispitindu-l și spunând: Învățătorule, care este marea poruncă în lege?"

Vedem că Isus este abordat de către un învățător al legii. Titlul acesta vorbește despre cineva care era considerat un expert în legea lui Moise.

Întrebarea pe care i-a pus-o lui Isus a fost: "Ce poruncă este mai mare dintre toate?" Potrivit învățăturilor rabinice erau mai mult de 600 de porunci și acestea erau împărțite în două categorii. Erau poruncile care erau numite grele și erau acelea care erau numite ușoare. Aceasta indica faptul că unele porunci erau considerate mai mărețe și de mai mare importanță decât altele. În mintea lor dacă un om se concentra pe a ține poruncile grele, acesta ar fi fost scuzat dacă neglija pe unele dintre poruncile mai ușoare.

Într-un efort de a-L încurca pe Isus, învățătorul legii a întrebat: "Care dintre porunci crezi Tu că este cea mai importantă? În opinia Ta, care crezi că este cea mai măreață?"

B. Cum a răspuns Isus. Matei 22:38

Răspunsuri pe care l-a dat Isus avea de a face cu a-L iubi pe Dumnezeu și a fost sumarizat în versetul 38 "Aceasta este prima și marea poruncă".

În esență Isus i-a spus: “Cel mai important lucru este să-L iubești pe Dumnezeu așa cum trebuie să fie El iubit.” El a desemnat a-L iubi pe Dumnezeu ca fiind prima poruncă.

Cuvântul “prima” vorbește despre ceea ce este cea mai sau prima în ordine. Ceea ce spunea Isus era că atunci când vine vorba despre a ține poruncile lui Dumnezeu, cea care ar trebui să fie prima și cea mai importantă este a-L iubi pe Dumnezeu așa cum trebuie să fie iubit.

Cuvântul “marea” se referă la ceea ce este imensă sau importantă. Cu alte cuvinte Isus îi spunea acestuia, dar și mie și ție că noi ar trebui să fim mai întâi și cel mai important preocupați despre a-L iubi pe Dumnezeu.

Vreau să vă întreb câteva lucruri în încheiere:

Cât de serios privești tu chestiunea iubirii lui Dumnezeu? Este a-L iubi pe Dumnezeu cea mai importantă chestiune în viața ta? Este aceasta una dintre prioritățile vieții tale, a-L iubi pe Dumnezeu așa cum trebuie să fie iubit? Ne gândim la primele lucruri și Isus ne spune că dragostea noastră pentru Dumnezeu și felul de dragoste pe care îl avem pentru Dumnezeu, ar trebui să fie de cea mai mare importanță în viața noastră.

Ilustrație

Trezirea Galeză din 1904 mi-a trezit întodeauna un interes în inimă. Este o istorisire remarcabilă despre puterea lui Dumnezeu la lucru printre oameni Lui și a ceea ce se întâmplă atunci când Dumnezeu este la lucru. Eu am vizitat cu două ocazii diferite Capela Moriah din orașul Loughor, Țara Galilor, locul unde Trezirea Galeză a avut începuturile sub slujba lui Evan Roberts. Nu sunt cuvinte pentru a descrie felul în care inima mea a fost mișcată în timpul vizitelor mele. Doar stând jos în biserică și gândindu-mă la tot ce a făcut Dumnezeu acolo și în întreaga comunitate a fost o experiență emoționantă pentru mine. Este o istorisire cu adevărat uimitoare.

Totuși, ce s-a întâmplat la Capela Moriah și în Loughor este doar una din multele istorisiri care pot fi spuse despre Trezirea Galeză. Oraș

După oraș și biserică după biserică s-au regăsit apucați de marea lucrare a lui Dumnezeu. Mă gândesc la orașul New Quay. Acolo Dumnezeu a folosit un om cu numele Joseph Jenkins. Într-o Duminică seara el a predicat din 1 Ioan 5:4: "...și aceasta este victoria care învinge lumea: credința noastră." La acest serviciu se afla și o fată numită Florrie Evans. Dumnezeu chiar i-a vorbit inimii ei în acea noapte și după slujbă ea l-a urmat pe Jenkins acasă. Ea a dorit să vorbească predicatorului, dar ea era o fată mai întârziată. După un timp, ea a avut în sfârșit destul curaj să se ducă să bată la ușa lui. Ei au

vorbit și Jenkins a sfătuit-o să recunoască Domnia lui Cristos în viața ei.

În Duminica următoare, a avut loc ca de obicei o întâlnire de după amiază a tinerilor. Acolo erau aproape 60 de oameni prezenți. În timpul acelei întâlniri, Jenkins a întrebat dacă cineva ar dori să spună ceva. S-a făcut liniște. Apoi, din toți cei care aveau oportunitatea să se ridice și să spună ceva, Florrie Evans s-a ridicat și a spus simplu, 'Eu îl iubesc pe Domnul Isus cu toată inima mea,' și imediat s-a așezat din nou.

Dar efectul a fost uimitor și dintr-o dată un puternic sentiment al prezenței lui Dumnezeu a umplut acea întâlnire. Ceea ce a urmat este cel mai bine descris de câteva memorii din jurnalul lui Jenkins:

Luni, 19 Iunie. Trezirea se răspândește aici cu putere mare. Multe suflete primesc siguranța salvării. Spiritul rugăciunii și al mărturiei se revarsă într-o manieră minunată. Cei tineri primesc o mare măsură de binecuvântare. Ei se dezlănțuie în rugăciune, laudă, mărturie, și îndemânare într-un mod minunat.

Marți, 20 Iunie. Trezirea continuă. Nu pot părăsi clădirea...până la 12 și chiar până la 1 dimineața. Am încheiat serviciul divin de câteva ori dar din nou se dezlănțuia dincolo de puterea de control uman.

Mă voi ruga lui Dumnezeu ca și în acest loc cineva să se îndrăgostească de Domnul și să-l iubească pe El cu toată inima, sufletul și mintea.

Este rugăciunea mea ca Dumnezeu mai să găsească o Florrie Evans și în acest loc astăzi.

Relația noastră cu alți oameni

Matei 7:1-5

Ne-am uitat la unele dintre “primele lucruri” din Biblie și ne-am gândit la anumite lucruri care trebuie să fie priorități în viața noastră. Vreau să ne mai uităm la încă un lucru principal. Subiectul la care vreau să ne uităm astăzi este destul de diferit decât precedentele “prime lucruri” la care

ne-am gândit. **Cele cinci “prime lucruri” la care ne-am uitat au de-a face în mod primar cu relația noastră cu Dumnezeu. Ultimul “prim lucru” pe care vreau să-l considerăm astăzi are de-a face cu relația noastră cu alții.**

Ilustrație

Am auzit o dată despre un cetățean care a fost abandonat pe o insulă părăsită. După ce a trăit în singurătate timp de mai mulți ani pe această insulă în cele din urmă a fost găsit. Când salvatorii lui au venit la țărșm, au observat că pe insulă erau trei colibe făcute. Aceștia au fost mirați pentru că erau trei colibe pe insulă în timp ce era un singur om pe acea insulă. Și l-au întrebat ce este cu acea colibă. El a spus: “Acea este casa mea, cea în care am trăit în toți acești ani.” A fost întrebat despre a doua colibă. El a spus: “Acolo merg la biserică.” Apoi a fost întrebat despre a treia colibă și el a răspuns: “Aici este unde mergeam mai demult la biserică.”

De-a lungul anilor am întâlnit oameni care nu se puteau înțelege cu ei înșiși darămite cu alții. **În versetele din fața noastră Isus tratează relațiile noastre cu alții.** El vorbește în mod specific despre a-i judeca pe alții. El vorbește despre aceia care privesc de sus pe alții criticându-i și judecându-i. **În timp ce Isus vorbește despre a judeca pe alții, El ne spune “primul lucru” pe care ar trebui să-l facem. El spune în versetul 5: “scoate întâi bârna din propriul tău ochi”**

Fiecare din noi am întâlnit și îi cunoaștem pe aceia care mereu îi judecă și îi critică pe alții.

Am auzit despre un evanghelist care stătea la ieșire împreună cu pastorul pentru a da mâna cu oamenii care plecau, după serviciul divin. Și un băiețel s-a adus și i-a spus evanghelistului: “Predica asta a fost cea mai slabă pe care am auzit-o vreodată.” După câteva minute același băiat a venit din nou la rând și a spus: “Nu vei mai predica niciodată în această biserică.” Câteva minute mai târziu a venit a treia oară la rând și a spus: “Nu o să primești nici măcar o colectă”. Pastorul auzind lucrurile pe care băiețelul le-a spus, s-a uitat la evanghelist și i-a spus: “O, nu-l băga deloc în seamă. El repetă doar ce a auzit la alții.”

Rabini evrei din vremea lui Isus învățau pe oameni că sunt 6 lucrări mărețe care aduceau unui om credit și profit în lumea ce va veni: Studiul, Vizita bolnavilor,

Ospitalitatea, Dedicarea în rugăciune, Educarea copiilor în lege și a Gândi ce este mai bine despre alții.”

În textul nostru Isus se adresează chestiunii privitoare la a gândi ce este mai bine despre alții. Să observăm ce a spus Isus despre chesiunea judecării și criticării altora.

Observați:

ROLUL PE CARE ÎL LUĂM ASUPRA NOASTRĂ!

Matei 7:1-2: "Nu judecați, ca să nu fiți judecați. Căci cu ce judecată judecați, veți fi judecați; și cu ce măsură măsurați, vi se va măsura la rândul vostru."

În aceste cuvinte Isus descrie modul în care ne asumăm un anumit rol atunci când îi judecăm pe alții. Dați-mi voie să explic:

A. Judecata care ne așteaptă

În cele pe care le-a spus Isus este inclus gândul judecării care ne așteaptă. Isus a făcut clar faptul că există o judecată viitoare care ne așteaptă pe fiecare dintre noi.

Matei 7:2, "veți fi judecați." Nu "puteți" ci "veți fi".

Poate acesta nu este un subiect la care-ți place să te gândești dar simplul adevăr este că într-o zi fiecare dintre noi va sta înaintea lui Dumnezeu.

- **Evrei 12:23: spune despre Dumnezeu "Judecătorul tuturor."**

- **2 Timotei 4:8 Domnul este numit "judecătorul cel drept"**

- **Evrei 10:30 Spune că domnul "va judeca" pe poporul său**

- **Romani 2:16 Vorbește despre o zi "când Dumnezeu va judeca tainele oamenilor prin Isus Cristos"**

Vine o zi când când eu personal voi sta înaintea lui Dumnezeu și voi da socoteală de viața mea. Vine o zi când fiecare dintre voi va sta personal înaintea lui Dumnezeu și va da socoteală pentru viața sa.

- **2 Corinteni 5:10 ne spune că vom da socoteală pentru lucrurile bune sau rele făcute în viața noastră**

- **Matei 12:36 ne spune că în ziua judecății vom da socoteală chiar și pentru cuvintele nefolositoare pe care le am spus.**

În textul nostru Isus ne spune că există o curte finală de judecată. Isus ne amintește că într-o zi vom fi la această judecată finală în timp ce stăm înaintea lui Dumnezeu care este "judecătorul drept" și "judecătorul tuturor."

B. Judecata ce ne-o asumăm

În textul nostru Isus descrie modul în care anumiți oameni își asumă rolul de judecător și de jurați atunci când vine vorba despre alții. Când Isus a vorbit despre judecata ce ne așteaptă el ne reamintea despre rolul de judecător și despre judecata ce aparține lui Dumnezeu și nu omului. Judecată este un rol rezervat exclusiv lui Dumnezeu.

Isus ne spune că atunci când ne judecăm pe alții ne asumăm un rol care nu ne-a fost încredințat nouă. A judeca pe alții înseamnă a ați asuma un rol care este rezervat numai lui Dumnezeu. Atunci când privim de sus peste viețile altora și stăm în judecata vieților oamenilor, ne jucăm de-a Dumnezeu și ne asumăm un rol și o responsabilitate pe care nu avem niciun drept să ni le asumăm.

De aceea Isus a spus în versetul 1 "Nu judecați, ca să nu fiți judecați" Isus ne spune că dacă judecăm pe alții, și Dumnezeu ne va judeca pentru că i-am judecat pe alții.

Matei 7:2: "Căci cu ce judecată judecați, veți fi judecați; și cu ce măsură măsurați, vi se va măsura la rândul vostru."

În cuvinte simple, Isus a spus că "dacă vrei să te joci de-a Dumnezeu nu ai decât, dar într-o zi îl vei întâlni pe DUMNEZEUL ADEVĂRAT și când se va întâmpla asta vei învăța foarte repede cine este Dumnezeu. Cu aceeași

măsură cu care ai judecat pe alții, te va judeca și El pe tine.”

Data viitoare când te regăsești judecînd pe cineva amintește-ți că îți asumi un rol care nu este al tău. Judecata aparține lui Dumnezeu și numai lui Dumnezeu. Nu este locul meu, nu este locul tău să fim judecători și să judecăm viața altcuiva. Dumnezeu nu a numit pe niciunul dintre noi să ne așezăm pe scaunul de judecător și să dăm judecată asupra altora. Dumnezeu nu ne-a pregătit niște robe negre pentru niciunul dintre noi. Judecata este rolul lui Dumnezeu, un rol pe care noi nu ar trebui să ni-l asumăm.

1. Rolul pe care îl luăm asupra noastră!

2. REVIZUIREA PE CARE SĂ NE-O FACEM!

În loc să fim judecători și juriu pentru viețile altora, noi ar trebui să ne preocupăm cu viețile noastre proprii. În loc să judecăm pe alții ar trebui mai degrabă să existe o revizuire personală a propriilor noastre vieți. Observați mai îndeaproape cuvintele lui Isus.

A. Eșecurile pe care le criticăm în alții - Matei 7:3-4

Isus a spus: "Dar de ce te uiți la paiul care este în ochiul fratelui tău și nu iei în considerare bârna care este în propriul tău ochi?" și în versetul 4: "Sau cum poți

spune fratelui tău: Lasă-mă să scot paiul din ochiul tău; și iată, bârna în propriul tău ochi?"

Isus descrie cum cineva găsește o greșeală, un eșec în altă persoană bazat pe standard le sale proprii și opiniile sale iar apoi emite o judecată asupra acelei persoane. El vorbește despre a judeca și a critica lucruri din viețile altora.

Cuvintele „te uiți” poartă ideea de a te holba. Poți spune că ei căutau ceva. Această persoană a găsit, în cuvintele lui Isus, un pai în ochii altcuiva, ceva din viața acelei persoane care lui nu-i place, cu care nu este de acord, etc. Și cu o atitudine de îndreptățire proprie, acesta critică și chiar atacă persoana care crede că a greșit. Versetul 4 sugerează că merge atât de departe încât să confrunte acea persoană spunându-i: Cu ce greșește și ce are nevoie să îndrepte.

În cuvinte simple Isus vorbește despre atunci când noi găsim și chiar căutăm greșeli în alții. El vorbește despre atunci când vorbim despre alții, când îi punem pe alții la pământ, t îi criticăm și stăm și-i judecăm pe alții.

B. Eșecurile pe care le considerăm în noi înșine.

Cuvintele lui Isus sunt destul de puternice pentru că El spune în versetul 3: "Dar de ce te uiți la paiul care este în ochiul fratelui tău și nu iei în considerare bârna care este în propriul tău ochi?"

în versetul 4 Isus vorbește despre persoana care judecă ca și când ar avea o bârnă în ochii săi.

Cuvântul “pai” folosit de Isus vorbește despre un “fir de praf sau mizerie.” Uneori era folosit și pentru a descrie o așchie. Însă pe de altă parte, cuvântul “bârnă” vorbește despre o “scândură”. Isus spune tu judeci pe altcineva pentru că are o așchie în ochi în vreme ce tu ai o bârnă în ochi.

Oamenii se fac judecători ai altora judecând așchiile din ochii altora pe când iei au o bârnă în ochi.

T. DeWitt Talmadge a spus: “Pun acest lucru ca o regulă fără excepție că acei oameni care au cele mai multe greșeli în ei înșiși sunt cei mai fără de milă în supravegherea altora. Din vârful capului până în călcâiul piciorului ei sunt plini de gelozie și super criticism. Ei își petrec viața vânând șobolani și țestoase în loc să vâneze creaturile din munții stâncoși și vulturii. Ei caută mereu ceva răutăcios în loc să caute ceva măreț.”

Mi-am dat seama că cei care judecă și critică cel mai mult pe alții, au foarte multe pentru care să fie ei criticați. Ei merg peste tot și vorbesc despre alții punând la pământ pe alții pentru niște așchii în vreme ce ei au bârne în propriile lor vieți.

Cineva a scris:

Am visat moartea venind aseară,

Și poarta cerului mișcându-se larg,
Și un înger cu o aureolă m-a poftit înăuntru
Și acolo spre uimirea mea erau oameni
Pe care i-am judecat și etichetat
Ca “nepotriviți” și “de mică valoare”
Și cu “dizabilitate spirituală”.
Cuvinte indignate sau ridicat pe buzele mele
Dar nu au fost niciodată eliberate
Căci fiecare față de acolo arăta surprinsă uimit
Neașteptându-se ca EU să fiu acolo.

Isus a spus că ar trebui să fim cel mai mult preocupați nu despre eșecurile și greșelile altora ci de propriile noastre greșeli și eșecuri. În loc să judecăm pe alții, ar trebui să ne revizuiem propriile vieți.

1. Rolul pe care îl luăm asupra noastră!

2. Revizuirea pe care să ne-o facem!

3. CERINȚA PE CARE O LUĂM PENTRU NOI ÎNȘINE

Matei 7:5, "Fățarnicule, scoate întâi bârna din propriul tău ochi; și atunci vei vedea clar să scoți paiul din ochiul fratelui tău."

În încheiere dați-mi voie să spun doar un cuvânt despre cerința pe care ne-a dat-o Isus.

A. Care este Primul Lucru ce trebuie făcut?

Isus a spus că primul lucru pe care trebuie să îl facem este să ne scoatem Bârna din proprii ochi. Cu alte cuvinte să ne ocupăm de propriile noastre eșecuri și greșeli. Nu este niciunul printre noi fără greșeli și eșecuri de aceea să nu îndrăznim să spunem vreun cuvânt despre altcineva. Primul lucru ce trebuie făcut este să ne scoatem bârnele din ochii noștri.

B. Ce poate fi făcut în cele din urmă

Observați cuvintele: "și atunci vei vedea clar să scoți paiul din ochiul fratelui tău."

Isus vorbea despre a-i ajuta pe alții să se ocupe de eșecurile lor. Abia atunci când ne vom fi ocupat de propriile noastre eșecuri vom putea să vedem lucrurile clar și să îi ajutăm pe alții cu neajunsurile lor.

Următoarea dată când vom fi ispitiți să spunem lucruri critice despre alții și să dăm judecăți asupra lor, trebuie să ne amintim ce a spus Isus. Primul lucru este să scoți Bârna din propriul tău ochi.